

[Finansministeren.]

om den Skattelov eller de Budgetteringer, der her er Tale om. Det er selve Grundlinierne for den finansielle Politik og dermed, kan man ogsaa sige, den økonomiske Politik, vi har et forskelligt Syn paa.

Dengang den store Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten blev indført i Marts 1940 — det var kort før Lovforslaget om de midlertidige Forbrugsafgifter blev forelagt, da Forslaget altsaa ikke var det ærede Medlem bekendt —, udtalte det ærede Medlem dels, at nu havde vi faaet alle de Skatter, der kunde lægges paa os, og dernæst, at vi skulde laane alle de Penge, vi kunde laane. Det er denne Betragtning paa kort Sigt, dette Bekvemmelighedssynspunkt, som man kan kalde det, som jeg for mit Vedkommende ikke kan godkende. Den tilsyneladende Lettelse, som en saadan Laanepolitik skulde give, vilde kun betyde en Forstærkelse af Vanskelighederne baade nu og fremefter. Vi, der ikke har glempt, hvordan det gik under og efter Verdenskrigen, ved fra dengang, hvad kortsynet Letsind kan gøre af Fortræd inden for det økonomiske Omraade, og jeg maa for min Del sige, at det staar for mig som min første Pligt i denne Tid, saa vidt det staar til Finanserne, at medvirke til, at Stabiliteten i vort Lands økonomiske Liv fastholdes, saa godt som det nu engang er gørligt.

At denne Politik ikke i Dag vækker udelt Glæde hos alle, forstaar jeg meget vel, men jeg har dog paa den anden Side den Tillid til Befolkningens sunde Sans, at den kan se, hvad der er Kærnen i denne Sag, hvad det er, man maa bringe sine Ofre for, og jeg tror, det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen burde skænke denne Side af hele det økonomiske Problem, der vender ud mod det, jeg kalder Stabiliteten i hele vor Økonomi, en noget større Opmærksomhed; hvis det ærede Medlem gør det, vil jeg ogsaa tro, at hans lidenskabelige Modstand mod de foreliggende Skatter vil blive noget mindre. Jeg anbefaler det ærede Medlem paa dette Punkt at slaa lidt koldt Vand i Blodet.

Det Punkt, som man stærkest har beskæftiget sig med her, er Spørgsmaalet om Omsætningsafgiften og den Form, som man

har givet Lempelserne i denne Beskatning. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har talt om, at det var noget Sammenroderi, der her foregik, og lignende Betragtninger er ogsaa gjort gældende fra anden Side. Jeg har ikke haft nogen Fornemmelser i den Retning under min Beskæftigelse med Forslaget. Det, der er Udgangspunktet for det Forslag, der er stillet, er jo det, at man har ønsket at fritage Børneforbruget for Beskatningen, og at man endvidere fra forskellig Side har fremhævet — og det erkender jeg i og for sig er en rimelig Betragtning —, at det vilde være ønskeligt at føre Fritagelsen videre, saaledes at den ikke alene kom til at gælde Børnetøj, men ogsaa kom Arbejdstøj og andre lignende Ting til gode.

Nu ligger det saadan — og det er ogsaa stærkt fremhævet fra Dansk Tekstilunions Side —, at det lader sig ikke gøre at gennemføre en forskellig Behandling i Butikkerne af de Varer, det her drejer sig om; man maa arbejde med en generel Afgift, man kan ikke udskille Arbejdstøj og lignende Ting saa lidt som Børnetøj. Men det, man har gjort, er at fastsætte dette Beløb pr. Barn saaledes, at det for en — hvad skal jeg sige — middelstillet Befolkning — ikke den velhavende Befolkning og heller ikke den daarligst stillede Del af Befolkningen — dækker det Forbrug, man skønner der bliver under de nuværende Prisforhold af Børnetøj plus Arbejdstøj og visse andre Nødvendighedsartikler. Det er Udgangspunktet.

Naar man gaar ud fra dette Udgangspunkt, fører det naturligvis til, at der gives et betydeligt Tilskud til Familier med mange Børn og meget smaa Indtægter. At man der kommer ind paa et Omraade, der ligger paa Linie med andre sociale Foranstaltninger, skal jeg villigt indrømme. Paa den anden Side er det givet, at fører man Linien opefter, dækker man ikke hele Udgiften til Børnetøj med et Beløb paa 25 Kr. pr. Barn i den velstillede Del af Befolkningen. Men, som sagt, det er et Middeltal, man her har valgt, og for mit Vedkommende erkender jeg — og jeg erkender det med Glæde —, at man har ført et vist socialt Moment ind for den daarligst stillede Del af Befolkningen med mange Børn; for det er denne daarligst stillede